

.. สารจาก เพื่อนสมาชิก

ร้านปลายบัวดีซาลอน (THAI MASSGE)
หาดทรายขาว เกาะช้าง จ.ตราด
รหัสไปรษณีย์ 23170

18 พฤศจิกายน 2548

เรียน ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง ท่านผู้หญิงเพ็ญศรี ภูตระกูล

สวัสดีครับอาจารย์หวังว่าอาจารย์ยังมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ
ผมนายวิระพงศ์ (ตอนนี้เปลี่ยนชื่อเป็น " พคิน ") วัฒนรุักษ์ ประมาณ
2-3 ปีที่แล้ว ซึ่งผมมาทำโรครักษาอัลไซเมอร์ที่สถาบันฯ ผมได้จดกวีนิพนธ์
ของ Rohin Amand ไว้ ระลึกอยู่เสมอว่าต้องแปลเป็นภาษาไทยออกมา
เพื่อให้สังคมไทยได้รับรู้และตระหนักถึงภัยของโรคอัลไซเมอร์
ในส่วนที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยเรื้อรังของคนไข้ ภาวะแทรกซ้อนและ
ที่สำคัญที่สุดคือภารกิจของหมอ และงานวิจัยซึ่งต้องการความ
สนับสนุนทั้งด้านบุคลากร การเงิน และกำลังใจ

วันนี้ ด้วยภูมิปัญญาอันยั้งยืนยง ผมได้แปลกวีนิพนธ์ฉบับ
นั้นสำเร็จแล้ว หากอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่น จะกรุณาขัดเกลา
หรือแปลขึ้นใหม่ ผมไม่สงวนลิขสิทธิ์แต่อย่างใด หวังว่ากวีนิพนธ์
ฉบับนี้จะเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมเล็กๆ เผยแพร่ให้ประชาชนในสังคม
ไทยได้รู้จัก เข้าใจ และป้องกัน การเป็นโรคอัลไซเมอร์ได้มากขึ้น
(เอกสารแนบ) โทร 07-1530036 (เบอร์ของเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน)

ด้วยความเคารพอย่างสูงยิ่ง

(นายพคิน วัฒนรุักษ์)

17. พ.ย. 2548

Why GOD Why ? โชคชะตาฟ้าลิขิต ?

เราทั้งหลายเกิดคล้ายคลึงกัน
ประชันบั้นปลายสลายตาหวาน
มีรอยยิ้มพิมพ์ใจให้เยิกบาน
พ่อแม่ท่านล้ำราญภาคภูมิใจ
จมูกน้อยลอยเด่นเป็นสันคม
สองแก้มชมพูสวยสมชมพูใส
ฉันน่ารักสวยจริงยิ่งกว่าใคร
เป็นขวัญใจในบ้านอันอบอุ่น
แล้ววันหนึ่ง คุณกดปุ่มทุ้มระเบิด
“ อัลไซเมอร์ ” เกิดทิ้งถึงสลบ
มันแล้วร้ายกว่า “ นิวเคลียร์ ” ที่ผ่านพบ
ไร้จุดจบโรคร้ายแรงเร่าร้อน
ฉันถูกปลุกจากเตียงกรุ่นไอรัก
คุณลากชักฉันไปใส่ไฟสุ่ม
เลือดก็ร้ายกายก็แล่งเหมือนแรงรุ่ม
ฉันถูกอุ้มจากบ้านสู่โรงพยาบาล
ต้องถ่ายเลือดซ้ำซ้ำทุกเช้าค่ำ
เลือดแดงต่ำติดเชื้อสู่สุสาน
ตับ ม้ามโตไฮรองต้องทรมาณ
ทุกซัปดาห์คนทับถมทวีคูณ
นี่ ! เข็มฉีด นั่น ! เข็มทิ่ม ทุกวัน
ทั่วตัวฉันพุพูนแทบดับสูญ
เจาะลดเหล็กเล็กน้อยอย่าเพิ่มพูน
เจ็บที่นั่น ! เจ็บที่นี่ ! หนีไม่พ้น
ฉันอ่อนเปลี้ยเปลี้ยแรงไม่เว้นวาย
ยิ่งเจ็บกายคิดตายยิ่งสับสน
บ้านฉัน ความภูมิใจกลายเป็นโพลน
ความทุกข์ทนหล่นลงตรงสองใจ
พอกับแม่หวงหาคว้าวังพรั่ง
ฉันจะมุ่งสู่ทางสว่างไสว
หรือมีดบาดตลอดชีพชูปชืดไป
รางวัลใดคุณให้หรือลงทัณฑ์?
ทุกคนบอกคุณให้ความเท่าเทียม
คุณเตรียมความรักให้กับฉัน
เราเกิดมากลับกลายไม่คล้ายกัน
เขากับฉันต่างกัน ฟ้ากับดิน
โชคชะตา (พระเจ้า) ถ้าคุณอยู่บนนั้นฟังฉันอยู่
โปรดรับรู่งานของหมอช่างโหดหิน
งานวิจัยรักษาไซ้เป็นอาจิน
ถึงอดกินยีนดีพร้อมพลีกาย
โปรดประทานความแข็งแรงให้กับหมอ
อย่าทอดทิ้งไปสู่จุดหมาย
ให้ “ อัลไซเมอร์ ” มันเปลี่ยตาย
จนหมดหายใจสูญสิ้นวันดร.